

Llengües franques, vehiculars i minoritàries. Dialectes literaris i especialitzats.

ESQUEMA-RESUM

1a. Llengües franques:

- Discussió de conceptes: *Lingua franca*, pidgin [DIEC: Codi lingüístic creat a partir de dues o més llengües en situació de contacte l'ús del qual està restringit a àmbits determinats, com ara les relacions comercials], llengua oficial, llengua diplomàtica, llengua clàssica.

De què parlem quan parlem de *Lingua franca*? Sentit general: qualsevol llengua utilitzada com a mitjà de comunicació entre dos o més grups que no comparteixen una llengua comuna. Dues realitats possibles (no necessàriament excloents): a) llengua comercial, de comunicació internacional, especialment en llocs de contacte i intercanvi (ports,...); b) llengua de cancelleria, administrativa, diplomàtica, especialment en estats de composició multilingüe o entre estats de llengües diverses.

- Discussió d'exemples: accadi, hittita, hurrita, luvi (II mil·lenni) / arameu, grec, fenici (I mil·lenni). Textos bi/tri-lingües (làmines etrusc-fenici de Pyrgi, inscripció lici-arameu-grec del Letoon, etc.) o textos en diferents llengües en llocs de contacte (p.ex., graffiti fenicis i arameus a Pitecus).

1b. Llengües "minoritàries":

- Discussió del concepte: 'minoritàries' perquè es parlaven poc (grups reduïts, espais marginals) o perquè les coneixem malament per manca de documents? Altres denominacions: llengües 'autòctones', llengües 'de substrat',... Conceptes relatius.

- Discussió d'exemples: a) II mil·lenni:hatti, palaic; llengua de Biblos (sil·labari de Biblos); eblaita; amorreu; filisteu,...; b) I mil·lenni: llengües anatòlies (pisidi, lici, cari, sidètic...), llengües no gregues en àmbit grec (lemní (etrusc), eteocretenc, eteoipriota: atribuïdes pels grecs a pobles primitius llegendaris, com ara els pelasgs, representats alternativament com autòctons o com estrangers. Textos: inscripció de Lemnos amb alfabet etrusc, inscripcions eteocretenes i eteoipriotes.

2. Relació entre diversitat lingüística i sistemes d'escriptura:

- Escriptura i notació de llengües alienes: la Gruppenschrift egípcia; adaptacions i transformacions de sistemes d'escriptura per notar una llengua diferent de l'originària (fenomen recurrent: acadi a hitita, lineal A a lineal B, fenici a grec, fenici a llengües epicòriques de l'Anatòlia, grec a llatí).

- Relació entre diversitat lingüística i diversitat sistemes d'escriptura: a) coexistència de sistemes d'escriptura diversos per notar una mateixa llengua (luvi cuneiforme i luvi jeroglífic; grec de Xipre, sil·labari i alfabet); b) els alfabets epicòrics grecs i la no correspondència amb el mapa dialectal (observació en termes generals, multicentralitat de la cultura grega arcaica i tensió constant entre epicòric i panhel·lènic). Evolució cap a la koinè (alfabet milesi adoptat a Atenes c. 400).

3. Dialectes literaris i especialitzats:

- La llengua literària al POA: Diferències de registre respecte a la llengua parlada (hebreu poètic (poesia bíblica arcaica) vs. hebreu parlat), llengües literàries (acadi, ugarític, hebreu bíblic, el cas del lici B o mili...); constitució de biblioteques (Asurbanipal) i traducció de textos literaris.

- Grècia: l'amalgama homèrica com a llengua artificial (elements eolis i jònics); els dialectes literaris, independents del dialecte parlat (el dòric de la lírica coral, el jònic de l'elegia i el iambe) o relacionats amb el dialecte local (lírica monòdica: lesbi de Safo i Alceu, beoci de Corinna, jònic d'Anacreont). Cap a la koinè.

4. Representacions de la diversitat lingüística:

- Al·lusions i conceptualització de la diversitat lingüística en el POA: el mite de Babel (Gen 11: 1-9), un cas excepcional de reflexió sobre l'origen de la diversitat lingüística? Cfr. també Gen 10: Fills de Noè: Sem, Cam i Japet (semites, camites i indoeuropeus). Al·lusions freqüents o rares a fenòmens de bilingüisme o dificultats de comprensió mútua? Hi ha connotacions explícites de la llengua de l'altre (inferior/superior, bàrbar/civilitzat)?

- Grècia: la llengua de l'altre a l'èpica, rarament esmentada, amb representacions que oscil·len entre la llengua dels déus (p.ex., ocell anomenat kumindis pels déus, chalkís pels mortals) i la comparació amb la llengua dels animals (especialment ocells: comparació de l'exèrcit multilingüe dels troians amb un estol d'ocells). En general, al·lusions molt rares a casos de bilingüisme (història d'Afrodita a l'Himne Homèric) o de dificultats creades per la diversitat lingüística, fins i tot en contextos on aquestes situacions segurament es produeixen (com a les històries falses d'Ulisses). Ja en època clàssica, aparició del concepte de 'bàrbar' (llengua de l'altre com a marca de salvatge, no civilitzat) i preocupació per la 'llengua natural' (anècdota d'Heròdot sobre Psammètic buscant la primera llengua, disquisicions de Platò al *Cràtil*).

Llengües franques, vehiculars i minoritàries, dialectes literaris i especialitzats: **Sociolingüística y Lingüística Histórica en la perspectiva babilónica**

I. Material gráfico y tablas

1. Listado de lenguas del POA (perspectiva 'ética')
2. Familias lingüísticas, vehículos grafématicos y volumen de texto.
3. Acadia escolar y variantes semíticas marginadas: 'Amorreo' en los mil. III y II/1 aC.
4. Acadia escolar y variantes semíticas marginadas: 'Amorreo' en el mil. II/2 aC.
5. La 'lengua' (*lišānu* / EME) y su consideración sociolingüística 'émica'.
6. Espécimen del Vocabulario EME.SAL.
7. Espécimen del Vocabulario *malku* = *šarru*.
8. Espécimen del Vocabulario cuadrilingüe de Ugarit.

II. Fuentes y bibliografía secundaria

- I. Hrùša, *Die akkadische Synonymenliste malku = šarru. Eine Textedition mit Übersetzung und Kommentar*, Münster 2010.
- J. Huehnergard, *Ugaritic vocabulary in syllabic transcription*, Atlanta, Georgia ?2008, pp. 380s.
- A.H. Jagersma, *A descriptive grammar of Sumerian*, Proefschrift Universiteit Leiden 2010, p. 8s. (eme-sal).
- B. Landsberger (with contributions of A. Falkenstein and Th. Jacobsen), "Part I: Emesal –Vocabulary (Series *dimir* – *dingir* – *ilum*)", en: *Materialien zum sumerischen Lexikon IV*, Roma 1956, pp. 51-128.
- M. Liverani (ed.), *Atti del Seminario di Studi su Bilinguismo e Traduzione nell'Antico Oriente*, Roma 1980.
- J. Sanmartín, "Ist 'Altsyrisch' eine Sprache? Und wenn ja, wie viele? Eine linguistische Reise", *Ugarit-Forschungen* 45, 2013 [en prensa].
- M.K. Schretter, *Emesal-Studien. Sprach- und literaturgeschichtliche Untersuchungen zur sogenannten Frauensprache des Sumerischen*, Innsbruck 1990.
- M.P. Streck, "Grosses Fach Altorientalistik: Der Umfang des keilschriftlichen Korpus", *Mitteilungen der Deutschen Orient-Gesellschaft* 142, 2010, pp. 35-58.
- M.P. Streck, "Sprache", en: *Reallexikon der Assyriologie und Vorderasiatischen Archäologie, Band 13*, Berlin / Boston 2011, pp. 16-19.
- M.-L. Thomsen, *The Sumerian language*, Copenhagen 1984, pp.285ss. (eme-sal).

Language	Language family	Date of attestation	Area	Script	Size of text corpus in words of text
Akkadian (Eblaite, Babylonian, Assyrian)	East Semitic	2600–1 st cent. AD	Babylonia, Assyria, northern Syria; temporarily served as <i>lingua franca</i> and as administrative language throughout the Ancient Near East	cuneiform	ca. 10,300,000
Amorite	Northwest Semitic	2000–1200	middle Euphrates area, northern Syria, Babylonia	(cuneiform)	only personal names and loanwords, equivalent of ca. 12,000 words of text
Ugaritic	Northwest Semitic	1400–1200	area of Ugarit in northwest Syria	alphabetic cuneiform	ca. 40,000
Phoenician (including Punic)	Northwest Semitic	1000–1 st cent. AD	Byblos, Tyros, Sidon in northwest Syria	alphabet	ca. 30,000 (including Punic)
Hebrew	Northwest Semitic	1000–2 nd cent.	Israel	alphabet	ca. 300,000
Old and Imperial Aramaic	Northwest Semitic	9 th cent.–4 th cent.	Mesopotamia, Syria	alphabet	ca. 30,000
Sumerian	isolated	3200–1 st cent. AD	southern Babylonia	cuneiform	ca. 2,900,000
Proto-Elamite	?	3100–2900	southwest Iran	Proto-Elamite script	ca. 10,000
Elamite	isolated	2100–4 th cent.	southwest Iran	cuneiform	ca. 100,000
Kassite	isolated	1400–1200	Babylonia	(cuneiform)	? (only loanwords and names)
Hurrian	Hurro-Urartian	2000–1200	Anatolia, northern Syria, northern and eastern Mesopotamia	cuneiform	ca. 13,000
Urartian	Hurro-Urartian	9 th –7 th cent.	eastern Anatolia, Armenia	cuneiform, Urartian hieroglyphs	ca. 10,000
Hattic	isolated	1600–1200	Anatolia	cuneiform	ca. 500
Hittite	Indo-European, Anatolian	1600–1200	Anatolia	cuneiform	ca. 700,000
Luwian	Indo-European, Anatolian	1600–8 th cent.	Anatolia, northern Syria	cuneiform, Luwian hieroglyphs	ca. 3000 (cuneiform) + ? (hieroglyphs)
Palaic	Indo-European, Anatolian	1600–1200	Anatolia	cuneiform	ca. 500
Lycian	Indo-European, Anatolian	5 th –4 th cent.	southwestern Anatolia	alphabet	ca. 5,000
Lydian	Indo-European, Anatolian	5 th –4 th cent.	western Anatolia	alphabet	ca. 1,500
Old Phrygian	Indo-European	9 th –3 rd cent.	western Anatolia	alphabet	ca. 300
Mittanian	Indo-European, Indo-Iranian	16 th –14 th cent.	northern Mesopotamia	(cuneiform)	? (only loanwords and names)
Old Persian	Indo-European, Indo-Iranian	6 th –4 th cent.	southwestern Iran	Old Persian cuneiform	7,000
Median	Indo-European, Indo-Iranian	9 th –4 th cent.	western Iran	(cuneiform and Old Persian cuneiform)	? (only loanwords and names)

Fig. 1. Ancient Near Eastern languages. M. J. FETZER, RLA 13:175

Abbildungen

Abb. I: Mittelbabylonisch

2014] J. Sammartin: Ist „Altyrisch“ eine Sprache? Und wenn ja, wie viele?

19

Abb. II: Altbabylonisch

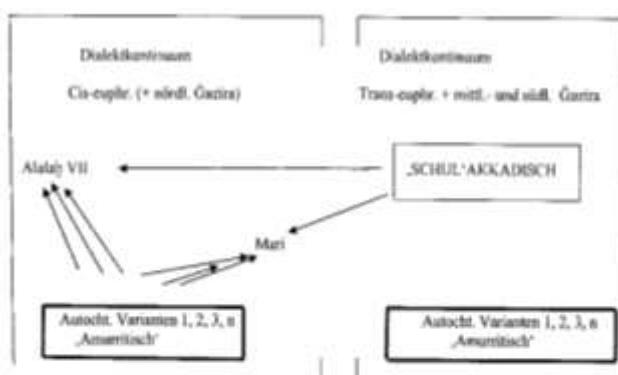
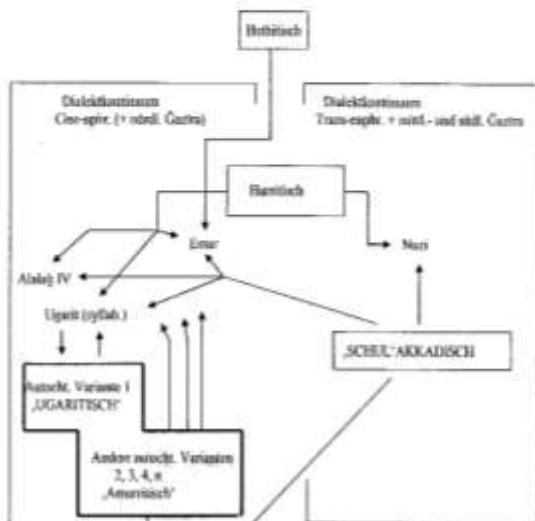
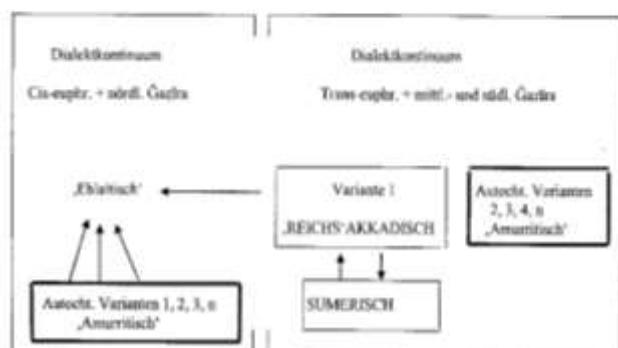

Abb. III: Voraltbabylonisch

J. Sammartin, UF 45, zur Präsentation

* nur im Pl. vorkommene
Wörter

7

Malku = šarru I

1	<i>malku</i> I	<i>šarru</i> I	
2	<i>maliku</i>	"	= AnS 22; vgl. Erimluš V 40-42
3	<i>lulimu</i>	"	vgl. Erimluš V 40-42
4	<i>parakku</i>	"	
5	<i>etellu</i>	"	
6	<i>rē'ū</i>	<i>bēlu</i>	
7	<i>enu</i>	"	= AnS 352
8	<i>haldimmānu</i>	"	= AnS 353
9	<i>šu'ētu</i>	<i>bēlu</i>	
10	<i>entu</i>	"	
11	<i>malkatu</i>	<i>šarratu</i>	
12	<i>šanunkatu</i>	"	

1	König, Herrscher (Mensch, Gott, Dämon) (aAK, aA, bab.)	König
2	König, Herrscher (Mensch, Gott, Dämon) (Mari, jB)	"
3	Hirsch (Tier, Sternbild, Herrscherepit.) (vgl. sum. <i>lullim</i> bab., Am., nA)	"
4	Heiligtum; Postament (für Statue, Altar, Thron) (sum. <i>bára</i> ; bab., mA, nA, Bo., Nuzi, Am.)	"
5	Herrscher, Fürst (Gott, Mensch) (?; aAK, aA, nA, bab.)	"
6	Hirte (Beruf; König, Gott) (<i>re'ū</i> ; ab aAK)	Herr
7	Herr / ruler; high priest(ess) (sum. <i>en</i> ; aAK, aB, jB)	"
8	?	"
	(?; SynL.)	
9	Herrin (Göttin; theoph. PN) (vgl. <i>ša'ā</i> III; aAK PN <i>šudū</i> , <i>šudur</i> ; jB)	Herrin, Besitzerin
10	hohe Priesterin (sum. <i>en</i> ; aAK, bab.)	"
11	Fürstin, Königin (Göttin; fremde Königin ?) (aAK, Bo., m/jB)	Königin
12	Fürstin, Königin (Göttin) (clam. ?; jB)	"

187.3 [LÚ]	<i>bēlu</i>	[<i>e?</i> - <i>we-ri</i>	<i>ba-a-lu-ma</i>	lord	Ug. 5 137 ii 30'	
187.4 [LÚ] LÚ	<i>amīlu</i> <i>a-mi-lu</i>	<i>tar-ʃu-wa-ni</i> <i>ta-a-e</i>	<i>bu-nu-ʃu</i>	man	Ug. 5 137 ii 31' RS 94.2939 v 5'	
188.1 [LUGAL] <i>šarru</i> LUGAL	<i>šar-ru</i>	<i>e-we-e]r-ni</i> <i>e-we-er-ni</i>	<i>ma-al-ku</i>	king	Ug. 5 137 ii 32' RS 94.2939 v 7'	
188.2 [LUGAL] <i>bēlu</i>		<i>eweri</i>	<i>b]a-^ra-lu-ma</i>	lord	Ug. 5 137 ii 33'	
189.1 [MAH] MAH	<i>šīru</i> <i>še-e-ru</i>		[<i>x</i>] <i>a-du-rū</i> <i>'a-mu-mi-ia-aš-še</i>	noble	Ug. 5 137 ii 34' RS 94.2939 v 9'	
189.2 [MAH]	<i>šēru</i>	<i>a-wa-a]r-re</i>	<i>:ša-du-ū</i>	plain, field	Ug. 5 137 ii 35'	
189.3 [MAH]	<i>mādu/mā²du</i>		[<i>-si</i>]	<i>ma-a-du-ma</i>	much, many	Ug. 5 137 ii 36'
189.4 MAH	<i>ra-^rbu-ū</i>	<i>ta-la-am-e</i>		large	RS 94.2939 v 8'	
189.5/[MAH]/ 190.1 [HUL]	<i>rubā²/</i> <i>sarru²/šabru²</i>		[<i>-ri</i>]	<i>šīsar-rū</i>	prince ² / false ²	Ug. 5 137 ii 37'
190.2 [HUL] HUL	<i>masku</i> <i>ma-ās-ku</i>	<i>ni-ru]-ba-de</i> <i>'ni-ru¹-pa-te</i>	<i>ba-tā-lu</i>	bad	Ug. 5 137 ii 38' RS 94.2939 v 11'	
190.3 [HUL]	<i>zāmānu²</i>		[<i>-x</i>] <i>ha-ri-mu</i>	foe ²	Ug. 5 137 ii 39'	
190.4 [HUL] HUL	<i>lemnu</i> <i>lem-nu</i>	<i>šu]-bi</i> <i>šu-be</i>	<i>ha-ri-mu</i>	evil	Ug. 5 137 ii 40' RS 94.2939 v 10'	
190.5 ⁷ [HUL]	<i>zīru⁷</i>	<i>TA]R⁹-du-bar-ri</i>	<i>ma-aš-nu-ū⁷</i>	enemy ⁷	Ug. 5 137 ii 41'	
190.6 HUL	<i>a-^ršā²-x</i>	<i>šā²-ni-te</i>		?	RS 94.2939 v 12'	
190.7 HUL	<i>lum-¹nu¹</i>	<i>[x]-ha-²u-ū-ni</i>		harm	RS 94.2939 v 13'	
191.1 [GUL]	<i>lemnu⁷</i>	[<i>šu-bi</i>	<i>ha-ri-mu</i>	evil	Ug. 5 137 ii 42'	

1a. Llengües franques i contactes lingüístics:

Exemples antics de *lingua franca*:

- Accadi (c. s. XXVI aC – I aC, especialment en el II mil·lenni aC).
- Hitita (c. s. XVI-XIII aC).
- Arameu (a partir del s. XI; exemples en el món grec s. IX-VIII aC; *lingua franca* de l'imperi persa s. VI-IV aC).
- Grec: *lingua franca* a la Mediterrània i el POA especialment a partir de l'època hel·lenística (*koiné*); en època arcaica i clàssica, *lingua franca* especialment a Àsia Menor i zones d'expansió colonial de la Mediterrània i el Mar Negre (juntament amb el fenici).

Contextos comercials i multilingüisme. Testimonis del contacte i l'intercanvi lingüístic : indirectes (e.g. prèstecs en el lèxic) o directes (textos bilingües, al·lusions en les fonts antigues):

1. Termes en grec provinents de les llengües semítiques del POA antic, pertanyents al camp del comerç:

- II mil·lenni aC (micènic - Lineal B): comí (LB ku-mi-no, κύμινον / kamūnu [accadi], kmn [ugarític], kamon [hebreu]); sèsam (LB sa-sa-ma, σήσαμον / šamaššammu [accadi], ššmn [ugarític i fenici], šumšōn [hebreu]), or (LB ku-ru-so, χρυσός / ḥurāṣu [accadi], ḥrṣ [ugarític], ḥrṣ [fenici], ḥārus [hebreu]), illi (LB ki-to, χιτών / kitū/kitinnu [accadi], ktn [ugarític i fenici], kutonet [hebreu]).
- I mil·lenni aC: κασσία (qəši'a [hebreu]), κιννάμωμον (qinnāmōn [fenici]), κρόκος (kurkānū [accadi], karkōm [hebreu]), σινδών (saddinu [accadi], sadīn [hebreu]), βύστος (būṣu [accadi], bṣ (ugarític i fenici), būṣ [hebreu]); μνᾶ (manū [accadi], mn [ugarític], māneh [hebreu]), σίγλος (šeqlu [accadi], šeqel [hebreu]), ἄρραβών (r̠bn [ugarític], ērābōn [hebreu]); δέλτον (dlt [fenici], delet [hebreu]).

[Font: E. Masson, "Greek and Semitic languages: Early contacts", in Christidis 2007, pp. 733-737]

2. AhT 6 (CTH 183). Carta d'un rei d'Ahhiyawa a un rei de Hatti (Muwattalli II?)

KUB 26.91

obv.

§1

1. [UM-MA^m o o o o o o o LUGAL.GAL LUGA]L [KUR]Ah-ḥi-ya-w[a-ma
A-NA^dUTU^š] LUGAL KUR URU^hat-ti QI-BI-MA]

§2

2. [o o o o o o o] x [ku-e^l-ša-an n[a[?]- ...]
3. [o o] x x [o o] x x x -a ku-ru-ur iš-tar-na [ki-ša-at ...]
4. [nu ki]^l-i^l ki-ša-at nu ak-kán-ta-aš ^ar-x[- ...]

§3

5. [pa[?]]-ra-a-an-ni MU.KAM-ti-mu ŠEŠ-YA ha-at-r[a-e-eš ...]
6. [i]u-e-el ^gur-ša-wa-ra ku-e z[i[?]-ik ... nu-wa-ra-at]
7. du ARAD-an-ni am-mu-uk pa-iš LUGAL KUR A-aš[-šu-wa ...]
8. erasure <m>Ka-ga-mu-na-aš-za^{er}-kán^{er}A-BA A-BA A-B[I-ŠU[?] ...]
9. pí-ra-an ha-ma-ak-ta nu-za^mTu-ud-ḥ[a-li-ya-aš A-BA A-BA A-BI-KA
LUGAL KUR A-aš-šu-wa tar-af-ta]
10. Ina^l-an-za-kán ARAD-na-aḥ-ta nu ^lk[ur-ša-wa-ra ka-ru-ú ŠA LUGAL
KUR Ah-ḥi-ya-wa e-eš-ta-pát nu A-NA ŠEŠ-YA a-pád-da-an]
11. še-er ha-at-ra-a-nu-un A-N[A^m ... -ma ...]
12. U^ler ŠA^ler LUGAL KUR Ah-ḥi-ya^l-wa[-wa ...]

Traducció (Beckman et al. 2011: 134 i ss.)

§1 (obv. 1) [Thus says ..., Great King, King] of Ahhiyawa: [Say to His Majesty, King of Hatti]:

§2 (obv. 2-4) [...] which [...] hostility [occurred] therein. [... And this] occurred. Then the [...] of the dead [...]

§3 (obv. 5-20) In the previous year my brother wrote to me: [“... ”] As for your islands that [you ...]—the Storm-God gave them to me in subjugation.” The King of Assuwa [...] Kagamuna, [his(?)] great-grandfather, [...] married previously. Then Tudhaliya, [your great-grandfather, defeated the King of Assuwa] and subjugated him. [The islands formerly indeed belonged to the King of Ahhiyawa, and] I have now written [to my brother] on account [of this. But] to [...] and of the King of Ahhiyawa [...] But in the past [...] then [...] in the land [of Hatti(?)] ...] against [...] these [...] to [...]

3. Làmines de Pyrgi (port de Caere, c. 500 aC): 3 làmines en etrusc i fenici, sobre la consagració del temple prop del qual s'han trobat (temple B) una deessa, identificada com la fenícia Astarté en el text fenici i la etrusca Uni en l'etrusc, per part de Thefarie Velianas, rei de la ciutat de Caere.

A (fenici):

l-rbt l-‘šrt, ’šr qdš ’z, ’š p‘l, w-š ytn tbry’ wlnš mlk ‘l kyšry’. b-yrh zbh šmš, b-mtn’ b-bt, wbn tw. k-‘šrt ’rš b-dy l-mlky šnt šlš, b-yrh krr, b-ym qbr ’lm w-šnt lmš ’lm b-bty šnt km h kkb m ’l.

(11. 1-5a) For the Lady, for Astarte (is) this holy place which Thefarie Velunas, king over Kaysriye [Caere], made, and which he put in the temple in Mtn, the month of solar sacrifices.

(11. 5b-9a) And he built a chamber because Astarte requested (this) from him, year three of his reign, in the month Krr, on the day of the deity's interment.

(11. 9b-11) And (as for) the years of one who makes a gift to the deity in her temple, (may) these (be) years like the stars.

[Font: Ph. C. Schmitz, “The Phoenician Text from the Etruscan Sanctuary at Pyrgi”, *Journal of the American Oriental Society*, 115, 4 (1995), pp. 559-575.]

B (etrusc):	C (etrusc):
ita . tmia . icac . he-	nac . thefarie vel-
ramasva . vatiche	iiunas . thamuce
unialastres . themia-	cleva . etanal
sa . mech . thuta . thefa-	masan . tiur-
riei . velianas . sal	unias . selace . v-
cluvenias . turu-	acal . tmial . a-
ce . munistas . thuvas	vilchval . amuc-
tameresca . ilacve	e . pulumchv-
tulerase . nac . ci . avi-	a . snuiaph
1 . churvar . tesiamete-	
ale . ilacve . alsase	
nac . atranes . zilac-	
al . seleitala . acnasv-	
ers . itanim . heram-	
ve . avil . eniaca . pul-	
umchva	

B: Questo è il tempio (o sacello) e questo è il luogo del simulacro???, dedicati a Uni-Astarte: Thefarie Velianas (o qualcuno in rapporto o insieme con Th. V.) l'ha donato; rispettivamente per ciò che (o per chi) spetta a ciascuno dei luoghi???, un'offerta per essere stato egli innalzato?? Così tre anni... (e) un'offerta per... (un fatto connesso con il magistrato del tempio, o con la residenza del supremo magistrato??)... Seguono riferimenti al simulacro??? E agli anni (relativi)...

C: Così Thefarie Velianas ha fondato (il tempio, o simili), ha disposto un'offerta cleva nel mese di Masan, (ed) è stata la cerimonia (vacl) annuale (o anniversaria) del tempio (o simili)...

[Font: M. Pallottino, “Scavi nel santuario etrusco di Pyrgi: Le iscrizioni etrusche”, *Archeologia Classica*, 16, 1964, pp. 58-63 i 76-117]

Pyrgi-Gravisca, un context de contacte intercultural (etrusc – fenici / grec):

- Pyrgi: el temple A (al costat del B, d'on vénen les làmines) té en el frontó dues escenes de la saga èpica grega dels 7 contra Tebes (Tideu menjant el cervell de Melanip i Zeus precipitant Capaneu des de la muralla).
- Gravisca, port de la veïna i rival Tarquínia, que comercia amb els grecs i els permet la construcció d'un temple a Afrodita, identificada amb la Turan etrusca, amb ofrenes i dedicàries en grec i en etrusc.
Eexemple: àncora votiva amb inscripció egineta dedicada a Apol·lo pel ric comerciant Sòstrat (esmentat per Heròdot, 4.152): ΑΠΟΛΩΝΟΣ ΑΙΓΙΝΑΤΑ ΕΜΙ. ΣΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕΠΟΙΕΣΕ ΗΟ- (c. 500 aC).
- Gestió religiosa dels contactes (incloent-hi el lingüístic): deessa ‘multilingüe’ o ‘sincrètica’ dels intercanvis i els lligams: Afrodita = Turan :: Astarté = Uni.

4. Pitecusa (Ischia), empori grec a Itàlia, s. VIII aC: a les tombes hi ha inscripcions gregues (com la ‘copa de Nèstor’), però també graffiti en fenici i arameu (textos arameus del s. VIII també a Francavilla Marítima, i cf. exemple següent). Altres indicis: en els aixovars funeraris, nombrosos objectes importats (p.ex. escarabau egipci de c. 720 aC) i ornamentals etruscos en les dones, indici de matrimonis interètnics amb el hinterland de la Campània (canal per a l'aprenentatge bilingüe).

5. Ofrenes inscrites: dipositades a santuaris grecs (Samos i Erètria) dues galteres de cavall del rei Hazael de Damasc (s. IX aC). Text arameu: “Allò que (el déu) Hadad ha donat al Senyor Hazael d’Umqi en l’any en què el Senyor va creuar el riu”). Ofrenes bilingües: columnes amb inscripcions bilingües grec-lidi ofertes per Cressus a l’Artemisió d’Efes.

6. El grec i les llengües anatòlies: inscripcions bilingües grec-frigi, grec-cari, grec-lidi, grec-sidètic i sobretot grec-lici. Inscriptioes trilingües de Letoon i de Xanthos:

§1. Estela trilingüe del Letoon, Lícia (grec, arameu i lici) (pantalla)

1 Ἐπει Αυτίας ἱεράποτες ἔγένετο Π-
2 ἵενθαρος Ἐκατόμηνος ὥδε, κατέστη-
σε δραγματας Λιονίας Τέρωνα καὶ Ἀ-
3 πολλόδοτον καὶ Ξάνθου ἐπιμελη-
τήν Ἀρτεμιζήν. Ἔδοξε δὴ Ξανθίοι-
4 οὶ καὶ τοῖς περισσοῖς ιδρύσασθ-
ατ βασιλέων Βασιλεὺς Κανυλεών καὶ Ἀρ-
5 κεπματ, καὶ εἰλοντει ἵερα Συμί-
αν Κονδορακίος ὃν καὶ δὲ ἀν Συμί-
6 ιας ἔγγυτατος ἦτον ἁπαντα χρη-
7 νον, καὶ θεοσαν κύπελλαι ἀπέλαμαν τ-
8 ὃν ὄντων, καὶ θεωκεν ἡ πόλις ἀγρό-
9 ν Ὅγ Κεστοδήλης καὶ Πεγρῆς κατη-
10 γάστο καὶ δοσον πρὸς τῶν ἀγρῶν
11 καὶ τὰ οἰκήματα εἶναι Βασιλέως

1 ὕψη σύνων σῆτι Ἡδ
2 ῥθῆσσι μλκ'
3 ՚wrn byrt' pgswd[r]
4 ՚mr ktmnw ῥ̄th̄pn'
5 zy bkrk wrmnyl '[mr]
6 't̄štw b'ly 'wrn
7 krd' lm'bd lkndws
8 'lh' keydšy wr[...]
9 w'bdw kmr' <l>sympyn
10 mr kdws w'yyt by
11 zy b'ly <>wrn ybbw
12 lkndws 'lh' w̄nh b̄š-
13 nh mn m̄t 'hyrn ksp 14 mn̄ h̄d wplg kmr<> znh
15 z̄bz l̄b<>š yrh' nqwh

1 ēke : Tr̄mmisi : xssathrapawate : Pig-
2 esere : Katamah : tideimi : s̄f̄nep̄-
3 tepddēhadē : Tr̄mmile : pddēneħħum-
4 is : Iyeru : seNatrbbigēmi : seyAr-
5 na : asaqħazu : Ertlimedi : meħħitil-

6 ubedē : arus : seyepewellħumēl : Arħ-
7 nāt : m̄mailē : kumezijē : օօօ : X̄ħlaw-
8 ti : xbidēħanti : seyAr??azuma : xħta-
9 watī : s̄f̄nailē : kumazu : mahħna : eb-
10 elle : Eseimiyu : Qāturahahū : tide-
11 imi : sede : Eseimiyage : xuwatiti : s-
12 eipigēlē : arawā : ehbiġē : esilli : se-
13 delitħatē : teteri : seyepewellħum-
14 mēi : hr̄mmada : itaraha : mexbaħtē : z-
15 d : eseXesħtedi : qitati : sePigrej :

Traducció de la inscripció lícia (Melchert 2000)

- When Pigesere, son of Katamla, ruled Lycia as satrap,
- And he commissioned as commissioners for the Lyicians Iyera and Natrbbijenū and as governor for Xanthos Ertimedē,
- The citizenry and the Xanthian περιουσοι agreed
- (That) they built a sacred altar to the King of Kaunos and Arggazuma the king,
- And they made priest to these gods Eseimiyu, son of Qāturahahū,
- And whoever is close to Eseimiyu,
- And they gave to him freedom

- (Of) whatever is his.
- And the city and the περιουσοι *addēt/land-sections* belonging to the city.
- Both Xesħtedi the__ and Pigrej (had) irrigated the plot.
- And however much (is) therein,
- And (the spot) where the altar is set down,
- Also (is) of the property of the King of Kaunos and Arggazuma.
- And they shall give as a yearly offering for Xanthos 120 adas according to the payment standard.
- And they shall oblige the slaves,

§2. Inscriptio bilingüe lici-grec (TAM I 25, Tlos, Lícia) (pantalla)

Inscriptio bilingüe de Caunos (pantalla)
Karatepe (fenici i luvi) (pantalla)

§3. La Wilusāda (KUB IV 11, 45 s.; Watkins 1986: 58)

45 EGIR-ŠU ^dŠu-wa-šu-na-an e-ku-zi
46 ah-ħa-ta-at-ta a-la-ti a-ú-i-en-ta ú-i-lu-ša-ti
*appanda ^dŠuwašunan ekuzi:
ahħatatta alati awienta Wilušati...

[Hittita] “Després beu en honor de Suwasuna (i canta el següent):
[Luvi] ‘Quan arribaren des de l’encimbellada(?) Wilusa...’

§4. Inscripció de Behistun

Secció 70 de la inscripció trilingüe (persa antic, elamita, babiloni) de Darius a Bīsitūn (DB IV 88–92)

88. \ thâtiy \ Dârayavaus \ xshâyathiya \ vašnâ \ Au ramazdâha \ i[ya]m \ dipîmai y \ ty[âm]
adam \ akunavam \ patišam \ ariyâ \ âha \ utâ \ pavast

89. âyâ \ utâ \ carmâ \ grathitâ \ âha \ patišamaiy \ patikaram \ akunavam \ patišam \ uvad

90. m \ akunavam \ utâ \ niyapithiya \ utâ \ patiyafrasiya \ pašiyâ \ mâm \ pasâva \ i[mâ]n
d ipim \ adam \ frâstâyam \ vispadâ \ atar \ dahyâva \ kâra \ hamâtaxšatâ

Darius, the king, says: “By Ahuramazda’s favor, this inscription, which I put opposite (akunavam patiâam) in ‘Aryan,’ was ‘seized’/copied both on clay tablets and on parchment. I also put opposite [my] name (patiâam-ciy nΩmanΩfam akunavam). I put opposite [my] genealogy (patiâam uvadΩtam akunavam). And it was written and read before me. Afterwards, this inscription I sent off everywhere among the provinces. People toiled [for it?]”

Elamita

da-ri-ia-ma-u-iå I SUNKI na-an-ri za-u-
-mi-in d u-ra-mas-da-na I ú h tup-pi-me
da-a-e-ik-ki hu-ut-tá har-ri-ia-ma
ap-pa åá-iå-åá in-ni åá-ri ku-ut-tá h ha-la-
-at-uk-ku ku-ut-tá KUÅ meå -uk-ku ku-ut-tá
hi-iå ku-ut-tá e-ip-pi hu-ut-tá ku-
-ut-tá tal-li-ik ku-ut-tá I ú ti-
-ip-pa pè-ip-ra-ka 4 me-ni h tup-pi-me am-
-mín-nu I da-a-ia-u-iå mar-ri-da ha-ti-
-ma I ú tin-gi-a I taå-åu-íp-pè sa-pi-iå

Dariyamauå sunki(-r) na-n.ri
zaumin Uramasda-na u tuppi-me
daekki hutta harriya-ma
appa åååå in-ni åá-ri kutta
halat-ukku kutta KUÅ-ukku kutta
hiå kutta eippi hutta
kutta talli-k(-a) 39 kutta u
tippa pepra-k-a meni tuppi-me
ammi(n)nu daiauå marri-ta-hatima 40
u tingia taååu-p-p sapi-å

And Darius, the king, says: “By Uramasda’s favor, I made this inscription otherwise (*daekki*), in ‘Aryan,’ which did not exist before, on clay tablet (*halat*) as well as on leather. I made both [my] name and [my] genealogy. It was written and read before me. To all the lands (*daiauå marri-ta-hatima*) I sent this very inscription (*tuppi-me ammi(n)nu*). People copied it.”

7. Multilingüisme i aprenentatge de llengües estrangeres: jonis i caris a Egipte:

a) Heròdot, 2. 154: jonis i caris aprenen la llengua egípcia i esdevenen intèrprets:

Τοῖσι δὲ Ἰωσὶ καὶ τοῖσι Καρσὶ τοῖσι συγκατεργασμένοισι αὐτῷ ὁ Ψαμμήτιχος διδοῖ χώρους ἐνοικῆσαι (...). Καὶ δὴ καὶ παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἴγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτων ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἐρμηνέες ἐν Αἴγυπτῳ γεγόνασι.

Por su parte, a los jónicos y a los carios que le habían ayudado en su empresa, Psamético les dio, para que se establecieran en ellos, unos terrenos (...). Además, les confió también unos niños egipcios para que les enseñaran la lengua griega y de esos niños que aprendieron el griego descienden los intérpretes que hay hoy en día en Egipto. Cf. Inscriptioins i graffiti en grec i en cari a Egipte (ex.: graffiti dels mercenaris grecs i caris de Psammètic en els colossos de Memnó i a Abu Simbel).

8. Bilingüisme i aprenentatge de llengües estrangeres: a) bilingüisme ‘troià’ (grec?) – frigi en la història falsa d’Afrodita a Anquises (matrimoni interètnic - dona bilingüe) (*Himne homèric a Afrodita*, 5. 108-127):

Ὀτρεὺς δ' ἔστι πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴ̄ που ἀκούεις,

δὲς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.

γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ὑμετέρην σάφα οἶδα·

Τρωὰς γάρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν, ἢ δὲ διὰ πρὸ

σμικρὴν παῖδι ἀτίταλλε φύλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα.

ῶς δή τοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ̄ οἶδα.

Otreo es mi padre, de nombre famoso (acaso has oido hablar de él), que reina sobre toda Frigia, la bien amurallada. Vuestra lengua y la nuestra las conozco claramente, pues era troyana la nodriza que me crió en el palacio, la que, en tanto fui una niña pequeña, me cuidaba, tras haberme recibido de mi querida madre. Por eso, pues, mi lengua y la vuestra las conozco bien.

9. Escites instal·lats en terres medes aprenen la llengua local (Heròdot, 1.73):

Σκυθέων τῶν νομάδων ἡλη ἀνδρῶν στασιάσασα ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν· ἐτυράννευε δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Μήδων Κυαξάρης ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηιόκεω, δὲς τοὺς Σκύθας τούτους τὸ μὲν πρῶτον περιεἶπε εὐδώς ἔοντας ικέτας· ὃστε δὲ περὶ πολλοῦ ποιεύμενος αὐτούς, παιδάς σφι παρέδωκε τὴν γλῶσσάν τε ἐκμαθεῖν καὶ τὴν τέχνην τῶν τόξων. Un contingente de escitas nómadas, con ocasión de una revuelta, había emigrado a territorio medo; por aquel entonces sobre los medos reinaba Cixares, hijo de Fraortes y nieto de Deyoces, que, al principio, trató con cortesía a esos escitas, como suplicantes que eran; y, como los tenía en gran consideración, les confió a unos jóvenes para que aprendieran su lengua y la técnica del manejo del arco.

1b. Llengües ‘minoritàries’

Concepte: llengües ‘minoritàries’, ‘autòctones’, ‘de substrat’ (conceptes relatius).

1. Eteocretenc: 6 inscripcions (s. VII/VII aC – III aC) trobades a l'est de Creta (Praisos) escriptes en alfabet grec, però en una llengua que no és grec i que no s'entén. Probablement supervivència d'una llengua parlada a Creta abans de l'arribada dels grecs, potser derivada de la llengua minoica representada al Lineal A del II mil·lenni. Cf. Creta com a espai multilingüe en un relat fals d'Ulisses a l'*Odissea* (*Od.* 19.172ss.):

Kρήτη τις γαῖ ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δὲ ἄνθρωποι πολλοὶ ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες· – ἄλλη δὲ ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοῖ, ἐν δὲ Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες Δωριέες τε τριχάτικες δῖοι τε Πελασγοί· –	“Creta és una terra en el mig de les ones vinoles, bella i grassa, banyada tota ella entorn; i hi ha homes, tants, que són infinitis, i noranta ciutats. I els uns tenen una llengua i els altres una altra, en barreja. Hi ha aqueus hi ha cretoses nadius, que són d'un gran cor, i cidonis, doris que branden crinalls i pelasgs de mena divina.”
--	--

2. Eteoxipriota: Llengua no grega, pre-indouropea, de la qual s'han trobat inscripcions escriptes amb el sil·labari xipriota a Xipre. El sil·labari xipriota és un derivat de l'escriptura Lineal A, a través de la variant xipro-minoica anomenada Lineal C. Aquesta llengua probablement es parlava a tot Xipre durant l'edat del bronze, però a partir del s. X devia patir la pressió del grec arcadoxipriota i en època arcaica és la llengua pròpria del regne d'Amatunt. S'extingí cap al s. IV aC. Filiació desconeguda, encara que hi ha hagut hipòtesis de relació amb l'eteocretenc, l'etrusc o el semític.

3. L'etrusc de Lemnos, llengua dels ‘pelasgs’:

§1. *Estela de Lemnos* (pantalla)

§2. *Nova inscripció d'Hephaistia* (De Simone 2009) (pantalla)

§3. *Alfabet etrusc* (pantalla)

§4. *Antiphelios. Sarcòfag. Lici* (pantalla)

4. Les tradicions gregues sobre els pobles primitius, parlants de llengües no gregues (pelasgs, caris, lèlexs), oscil·lant entre autòctons i estrangers.

a. Heròdot sobre les llengües primitives dels grecs: la llengua originària dels Pelasgs no era grec, es van passar al grec (p.ex. a l'Àtica) en civilitzar-se (Hdt., 1.56.10 – 1.58.5):

Ἡντίνα δὲ γλῶσσαν ἴεσαν οἱ Πελασγοί, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· εἰ δὲ χρεόν ἔστι τεκμαιρόμενον λέγειν τοῖσι νῦν ἔτι ἐοῦσι Πελασγῶν τῶν ὑπὲρ Τυρσηνῶν (...), εἰ τούτοισι τεκμαιρόμενον δεῖ λέγειν, ἵσαν οἱ Πελασγοὶ βάρβαρον γλῶσσαν ἴέντες. Εἰ τοίνυν ἦν καὶ πᾶν τοιοῦτο τὸ Πελασγικόν, τὸ Ἀττικὸν ἔθνος, ἐὸν Πελασγικόν, ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἑλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. (...) Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν γλώσση μέν, ἐπείτε ἐγένετο, αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ διαχράται, ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι.

No puedo determinar categóricamente qué tipo de lengua hablaban los pelasgos; si puede aventurarse un juicio a partir de los pelasgos existentes todavía hoy, que habitan la ciudad de Crestona [=actual Cortona?], al norte de los tirrenios (...), si a partir de estas poblaciones hay que aventurar un juicio, los pelasgos hablaban una lengua bárbara. Por lo tanto, si todo el pueblo pelásgico se caracterizaba por ello, el ateniense, que es pelásgico, al tiempo que se convertía en griego debió, asimismo, cambiar de lengua. (...) Por su parte, se me antoja que el pueblo helénico ha venido utilizando ininterrumpidamente, desde que existe, la misma lengua.

b. Els pelasgs errants comparats a estols de cigonyes: Dion. Halic., *Antiq. Rom.*, 1. 28 (=Hellanic., fr. 4F4):

Μυρσίλος δὲ τὰ ἔμπαλιν ἀποφαινόμενος Ἐλλανίκοι τοὺς Τυρρηνούς φησιν, ἐπειδὴ τὴν ἐσυτῶν ἔξελιπον, ἐν τῇ πλάνηι μετονομασθῆναι Πελαργούς, τῶν ὄρνέων τοῖς καλουμένοις πελαργοῖς εἰκασθέντας, ὡς κατ' ἀγέλας ἐφοίτων εἴς τε τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον· καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ τεῖχος τὸ περὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ Πελαργικὸν καλούμενον τούτους περιβαλεῖν.

Però Mírsil, mostrant una opinió contrària a la d'Hel·lànic, diu que els tirrens, després que van deixar la seva pàtria, en el seu errabundeig van passar a anomenar-se Pelasgs, en comparació amb les aus anomenades “pelargoī” (cigonyes), perquè anaven i venien en estols per Grècia i per les terres bàrbares. I diu també que aquests van construir a Atenes el mur al voltant de l'acròpolis, anomenat Pelàrgic.

[Cf. Llengua estrangera comparada al soroll que fan els ocells: a) Sòfocles, *Traquínies*, 1060 / b) interpretació racionalista dels coloms profètics de Dodona, explicats com a profetesses egípcies per Heròdot (2. 57: "Y, a mi juicio, las mujeres fueron llamadas palomas por los de Dodona porque eran bárbaras y les daba la sensación de que emitían sonidos semejantes a los de las aves".]

2. Relació entre diversitat lingüística i sistemes d'escriptura:

-Els alfabets epicòrics i el mapa dialectal:

-Adaptació de sistemes d'escriptura:

- Lineal A > B / C > xipriota
- Egipci > llengües sinaítiques
- Fenici > grec > llatí.

MAPA DELS DIALECTES GRECS (pantalla)

MAPA DE DISTRIBUCIÓ DELS TIPUS D'ALFABETS (pantalla)

PARTICULARITATS DELS ALFABETS GRECS RESPECTE DEL FENICI (pantalla)

ALGUNS TRETS DELS DIALECTES GRECS (pantalla)

-Coexistència de sistemes d'escriptura:

- Luvi, cuneiforme i jeroglífic.
- Xipre, sil·labari i alfabet. *IMATGES ALFABET FAYUM I SIL·LABARI (pantalla)
TAULETA "XIPROMINOICA" (pantalla)
TAULETA D'IDALION (pantalla)
TAULA COMPARATIVA D'ALFABETS (pantalla)

3. Dialectes parlats, dialectes literaris i dialectes especialitzats

3.1. Consciència de la diversitat dialectal:

Els dialectes dels jonis segons Heròdot, 1.142:

Γλώσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὖτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος (...), Μυοῦς τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίᾳ κατοίκηνται κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναι σφίσι. Αἴδε δὲ ἐν τῇ Λιδίῃ· Ἐφεσος, Κολοφών, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια· αὗται δὲ αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσησι ὁμολογέουσι κατὰ γλώσσαν οὐδέν, σφίσι δὲ ὁμοφωνέουσι. (...) Οὗτοι χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες γίνονται.

Estos Jonios no emplean la misma lengua, sino cuatro formas dialectales. Mileto, (...) Miunte y Priene; estas ciudades se asientan en Caria y hablan el mismo dialecto. En Lidia se encuentran las siguientes: Efeso, Colofón, Lébedos, Teos, Clazómenas y Focea; ciudades éstas que, lingüísticamente, no coinciden lo más mínimo con las citadas anteriormente, si bien ellas hablan un dialecto común. (...). Éstos son los cuatro tipos lingüísticos.

-La imitació dels dialectes dels altres (*Himne homèric a Apol·lo*, 3.162ss.):

πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὸν

μιμεῖσθ' ἵσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἔκαστος

φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρητρεν ἀοιδή.

Cf. Esquil, *Coëfors*: Orestes es farà passar per foci davant d'Egist i Clitemnestra imitant el dialecte de la Fòlide. / Aristòfanes, *Lisístrata*: diferència entre la imitació còmica del laconi parlat (Lampitó) i el dori literari del cor.

3.2. Registre literari (vs. registre parlat) i dialectes literaris:

līšānu / EME EN LA CONSIDERACIÓN SOCIOLINGÜÍSTICA ("emic")
(CAD I: *līšānu*, pp. 209ss.)

līšānu nakirtu ("lengua extranjera" > "comunidad foránea")

umzarlu EME *aššuratu* un extranjero de 'lengua' asiria
(Doc. administrativo MAs)

EME *abītu amurru ibēl* una 'lengua' extranjera dominará Amurru
(Apódosis de presagio SBab)

nakara abā, ayāba lemma, līšāna nakirta lu mamma šanā extranjero
hostil, enemigo maligno, hablante de una lengua extraña o cualquier otra
persona (Adadnirari I, MAs)

EME.MEŠ *mašdāti ina nippur* hay muchas 'lenguas' extranjeras en Nippur
(Carta NBab)

līšānu entū ("lengua cambiada" > lenguajes 'técnicos')

¿Sabes hablar y entender lenguaje(s) especial(es) acadio(s) (EME Uri^{b3} /
BAL.BAL.LA / *līšān akkadi entū*): la lengua del platero (EME LÚ KÚ.DIM /
līšān kuttimmi), la lengua del tallador de sellos (EME LÚ BUR.GUL / *līšān*
purkulli)? ¿Sabes hablar y entender la lengua del charlatán [...] / *līšān*
āmāni), tan mezclada con palabras vanas (*ana sāri* "de aire"), la lengua
del boyero (EME GUD.ŠĀ.GUD.ra / *līšān kultis*), la lengua del mayoral
(EME ĀB.KU / *līšān utulli*), la lengua del marinero (EME MĀ.TŪN / *līšān*
malābi)? (Texto de examen bilingüe sum.-acadio)

Sociolectos poéticos (la EME-SAL "lengua fina" sumeria):

Eme-sal	Eme-giris	Traducción
āš	nīš	"cosa"
da	ga	prefijo modal (cohort. trans./intrans.)
e-zé	udu	"carnero"
i-bi	igi	"ojo"
ka-na-āš	kalam (< *kanam)	"país"
mā-al	gāl	"haber, existir"
me-e	ge₂e	"yo"
mu	giš	"madera"
ta	a-na	"¿qué?"
zé-eb	du₁₀.g	"dulce"
zé-ēg	súm	"dar" ^{b4}

3.3. Llengües literàries gregues

Alceu 38a V.

πῶνε[.....] Μελάνιππ' ἄμ' ἔμοι. τι[..].[
_ ὃταμε[...]διννάεντ' Ἀχέροντα μεγ[
ζάβαι[ς ἀ]ελίω κόθαρον φάος [
_ ὅψεσθ', ἀλλ' ἄγι μὴ μεγάλων ἐπ[
38A.5
καὶ γὰρ Σίσυφος Αἰολίδαις βασίλευς [
_ ἄνδρων πλεῖστα νοησάμενος [

Safo 1 V

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἄφροδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μήτ' ὄνιαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·

ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴποτα κάτερωτα
τᾶς ἔμας αὐδως ἀίοισα πήλυι
ἐκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἥλθες

ἄρμ' ὑποξεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
ῷκεες στροῦθοι περὶ γῆς μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὡράνων αἴθε-
ρας διὰ μέσσω.

αῖψα δ' ἔξικοντο· τὸ δ', ὁ μάκαιρα,
μειδιάσσαις' ἀθανάτῳ προσώπῳ,

ἀλλὰ καὶ πολύιδρις ἔων ὑπὰ κάρι [
_ διννάεντ' Ἀχέροντ' ἐπέραισε, μ[
α]γύτω<ι> μόχθον ἔχην Κρονίδαις βα[
_]μελαίνας χθόνος. ἀλλ' ἄγι μὴ τα[
.].ταβάσομεν αἴ ποτα κάλλοτα.[
_...].ην ὅττινα τῶνδε πάθην τα[
.....ἄνε]μος βορίαις ἐπι.[

ἥρε', ὅττι δηῦτε πέπονθα κῶττι
δηῦτε κάλημι,

κῶττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλα θύμῳ· τίνα δηῦτε Πείθω
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὁ
Ψάπφ', ἀδικήι;

καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ' ἀλλὰ δώσει,
αἱ δὲ μὴ φύλει, ταχέως φιλήσει
κωύκ ἐθέλοισα.

ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπάν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
θῦμος ἴμερρει, τέλεσον· σὺ δ' αὕτα
σύμμαχος ἔσσο

Trad. C. Riba: Dea del vaire trone, immortal Afrodita, filla de Zeus trenadora d'astúcies, jo t'implor, no afatiguis, O venerable, el meu cor amb enutjos i malcontentaments.

Mes vine aquí, si és que alguna vegada, oint de lluny el meu clam l'exorares, i vingueres jaquint la daurada casa del teu pare, després de junyir el carro. Bells i àgils ocells et duien per damunt la terra negra, batent les espesses ales en el llur camí des del cel a través de l'espat.

Totseguit arribaren; i tu, O benaurada, somrient-me del teu rostre immortal, demanaves, què patia novament, perquè novament et cridava,

i què era el que més desitjava per mi en el meu cor enfurit: qui vols que la Persuasió meni altra vegada a tu pres d'amor? qui és cruel amb tu, Sapfo?

Si ara et defuig, aviat te recercarà, si ara no t'accepta presents, aviat te'n donarà, si ara no t'ama, aviat t'amarà encara que ella no vulgui.

Vine doncs també avui, allibera'm de les greus inquietuts, duu a compliment el que el meu cor té daler que sigui dut a compliment; i tu mateixa combat amb mi.

Safo 44 V.

Κυπρο[*c. xxii litt.*]ασ·
κάρυνξ ἥλθε θε[*c. x litt.*]ελε[...].θεις
"Ιδαος ταδεκα...φ[...].ις τάχυς ἄγγελος
< >
τάξ τ' ἄλλας Ἀσίας .[.]δε.αν κλέος ἄφθιτον·
"Εκτωρ καὶ συνέταιροι]ι ἄχοισ' ἐλικώπιδα
Θήβας εξ ιέρας Πλακίας τ' ὅ.
<...>>νάω
ἄβραν Ἀνδρομάχαν ἐνὶ ναῶσιν ἐπ' ἄλμυρον
πόντον πόλλα δ'
[έλι]γματα χρύσια κάμματα
πορφύρ[α] κατανύτ[...]να, ποικιλ' ἀθύρματα,
ἀργύρῳ τ'
[άν]άρ[η]θμα [ποτή]ρ[ια] κάλέφαις.
ώς εἰπ· ὄτραλέως δ'
[άν]όρουσε πάτ[η]ρ φύλος·
φάμα δ'
[ή]λθε κατὰ πτόλιν εὐρύχορον φύλοις.
αὔτικ' Ἰλίαδαι σατίναι[ζ]ι ύπ' ἐντρόχοις
ἄγον αἰμιόνοις, ἐπ[έ]βαινε δὲ παῖς ὅχλος

γυναίκων τ'
άμα παρθενίκα[ν] τ..[..].σφύρων,
χῶρις δ'
αὖ Περάμοιο θυγ[α]τρες[

Alceu 42 V

ώς λόγος κάκων ἀ[
Περράμωι καὶ παῖς[ι
ἐκ σέθεν πίκρον, π[
"Ιλιον ἵραν.
οὐ τεαύταν Αἰακίδαι[ζ
πάντας εἰς γάμον μακ[
ἄγετ' ἐκ Νή[ρ]ηος ἔλων [
πάρθενον ὄβραν

Segons es conta, males accions / dugueren fí amarg a Príam i els seus / per tu, i el foc va devorar la santa Troia. / No ho feu així aquella a qui l'Eàquida, / quan invità els deus a les noces, / va dur de les habitacions de Nereu, / hermosa jove, a la casa de Quiró, / affluxant el cinturó de verge. / L'amor els mirà, Peleu i la millor de les Nereides. / A l'any tingué un fill, un fort semidéu, / feliç domador de rossos cavalls. / Però en la lluita per Helena, ells s'enfonsaren amb la seva pàtria.

Estesícor fr. 222b.241 V.

ἡσ' ὄσα [κ]λυτὰ μᾶλα νέμοντο

i totes les ovelles que pasturaven

Alcman 1 P = 3 C.

ἔστι τις σιῶν τίσις
ο δ' ὄλβιος, ὄστις εὐφρων
ἀμέραν [δι]απλέκει
ἄκλαυτος ...

Hi ha un càstig del déus.
Feliç el qui amb bon seny
destrena del tot el dia
sense plors.

Baquilides 5.71-6

τὸν δ' ὡς ἦδεν Ἀλκμή<ν>ιος θαυμαστὸς ἥρως
τ[ε]ύχεσι λαμπόμενον,
νευρὰν ἐπέβασε λιγυκλαγγῆ κορώνας,

χαλκεόκρανον δ' ἔπειτ' ἔξ
εἴλετο ἴδν ἀναπτύ-

ξας φαρέτρας πῶμα:

Així que el va veure l'admirable fill d'Alcmena, / brillant amb les armes, / la corda de so clar va posar a la banya de l'arc / i llavors destapà el carcaix i en tragué / una fletxa de punta de bronze

TRADICIÓ POÈTICA COMUNA

EXEMPLE D'ANÀLISI D'ÚS DE DIVERSES LLENGÜES POÈTIQUES: Estesícor, Papir Lille (222a.204-10):

οὐτέ γὰρ αἰὲν ὄμως

θεοὶ θέσαν ἃ θάνατοι κατ' αἰαν Ἱράν

205

νεῦκος ἔμπεδον βροτοῖσιν

οὐδέ γα μάν φιλότατ', ἐπὶ δ' ἀμέραι ἐν νόοι ἄλλον

θεοὶ τιθεῖσι

μαντοσύνας δὲ τεάς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων

μὴ πάσας τελέσσαι.

210

'Not for all time alike

did the immortal gods put on the holy earth

deep-seated strife for mortals

nor indeed friendship either, but within a day a different mind
the gods establish.

As to your prophecies, may the lord free-shooting Apollo
not fulfill them all.' (trad. Campbell)

Dòric és γα μάν, i les /ā/ de Ἱράν, ἀμέραι, φιλότατ(α), etc.

L'arrel Ἱρ- és lèsbia, èpica i poètica.

L'aorist sense augment θέσαν, i amb l'al·literació θεοὶ θέσαν, i el dat. pl. βροτοῖσιν pertanyen a la tradició èpica, igualment que la tmesi a ἐπί ... τιθεῖσι, i amb τιθεῖσι (jònic, poètic) en comptes de dòric τιθέντι.

Ἀπόλλων no és dòric i, amb ἑκάεργος, és una fórmula èpica.

αἰέν (h₂eyw+en) és homèric i líric.

La falta d'articles és poètica i arcaïtzant.

I es veu també en la mètrica. Ex.: v. 209: μαντοσύνας δὲ τεάς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων

- ~ ~ | - ~ ~ | - || ≈ | - ~ ~ | - ~ ~ | - ≈

Estesícor o Íbic (S166 Davies, 282A Campbell = Poxy 2735.17)

Κάστορί] θ ἵπποδάμωι καὶ π[ὑξ ἀγαθῷ Πολυδεύκει

cf. Κάστορά θ ἵπποδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα (Il. 3.237, Od. xi.300)

'(for) Castor the horse-tamer and Pollux, good at boxing'

ARCAISME LINGÜÍSTIC O MÈTRIC?

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϊδόσδε βεβήκει, / ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην

and his soul flying from his limbs went to Hades, bewailing its fate, leaving manliness and youth (Il. 16.856–7; 22.362–3)

*anṛtāt- (◦◦−), de PIE *h₂nṛ - 'home'(cf., e.g., Skt. nár- 'home')

UN EX. PROBABLE DEL TRASPÀS ENTRE TRADICIONS DIALECTALS

Περάμοιο 'de Príam' a Safo fr. 44 V. (aquí dalt) / Περράμωι (Alc. 42.2) / jònic Πριάμοιο.

'Εκτορα Πριαμίδην (Il. 14.375, 15.604) 'Hèctor, fill de Priam', amb i llarga com si recobrís un antic *Περραμίδης (de lesb. Πέρραμος). L'explicació de Gary Miller 1982: 33 f.:

"Lesbian had Πέρραμος corresponding to Ion. Πρίαμος. Ionians borrowed Lesbian songs with formulas containing Πέρραμος which they adapted to their own Πρίαμος, nevertheless allowing a preceding vowel to scan short and maintaining the syllable quantity of Lesb. Περρ-. Lesbian poets borrowed songs with formulas from the Ionic epic tradition containing Πρίαμος, gen. Πριάμοιο, and made the adaptation to Lesb. (*) Περράμοιο but maintained the Ionic scansion with short initial syllable. Later editors spelled it Περάμοιο metri causa."

COMPOSICIÓ LINGÜÍSTICA DE L'ÈPICA:

Variacions dialectals:

δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθά περ ἡμεῖς (Od. 7.203)

νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὅμοιόο πτολέμοιο (Il. 9.440 West)

τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο (Il. 23.280)

Combinació de fórmula heretada i modernització:

Διὺς πατρί (ου – ω, II. 13.818), amb final del datiu en la forma moderna amb –ι breu (l'antic locatiu).

Διὺς (υ –) μῆτιν ἀτάλαντος “igual a Zeus en seny” (2 x II., 4 x Od.; cf. Watkins 1987: 288; West 1982: 38 n. 21, 1997b: 230; Meier-Brügger 2003a: 239) del datiu antic διγεί.

δῶτορ ἔαων “donador de coses bones”, fórmula de final de vers (Od. 8.335; Hymn. Hom. 18.12, 29.8; Callim. Hymn 2.91), cf. Ved. dātār vásunām (RV 8.51,5). En plural no pot ser δῶτορες ἔαων (–ο υ ω) > δωτήρες ἔαων (Od. 8.325; Hes. Th. 46, 111, 633, 664

Formes artificials: e.g. jònic νη- ‘vaixell’ més eòlic dat. pl. –εσσι: νήεσσι ‘en vaixells’.

I de formes artificials n'hi ha moltes, no necessàriament producte de barreja dialectal:

És famosa ac. sg. εὐρὺν πόντον ‘ample mar’ / εὐρέα πόντον en el peu 4t o 5è, com dat. εὐρέη πόντοι. Rel εὐρέ- i l'ac. sg. De temes en consonant -α, com a νῆα / νέα ‘vaixell’ (*nāw-m̥).

Per al verb ‘ser’ trobem als poemes homèrics: jònic εἶναι (més 140x), lesbi ἔμμεναι (85x), artificial ἔμεναι (22x), ἔμμεν (5x, davant de vocal, 5è peu), i ἔμεν (11x).

TRADICIÓ I-E – ÈPICA GREGA

ákṣiti śrávah (RV 1.9.7, 8.103.5, 9.66.7) ~ śrávo ... ákṣitam ~ κλέος ἄφθιτον (<*kléwos ñ-dhgwhi-to-) ‘fama immortal’ (Safo 44.4 V, aquí dalt). Tant la fórmula vèdica com la grega ~ – – – – –.

Ἥεραι τε ἡδις καὶ κέρας νος ἔχοι κλέφος ἄπθιτον αἰγεῖ ‘i a Hera, que aquell tingui fama immortal per sempre’ (DGE 316; LSAG 103, 403 pl. 12 (1); CEG 344) [inscripció dedicatòria a Atena i Hera, Crisa, Fòcide, c.600/550?]:

4. Representacions de la diversitat lingüística

1. Els fills de Noè: Sem, Cam i Jàpet: origen de la diversitat lingüística?

Gènesi 10: 1

1 וְאֶלָּה תֹּולַח בְּנֵי-נְחִמָּה שְׁם קָם נִפְתָּח וַיַּלְדוּ לְהַם כְּנִים אֲמָר
שְׁפָקִילוּ: 2 בָּנִי לְפָתָח גָּמָר וְנָנוֹג וְיָנָי וְגָנוֹן וְגָבָל וְנַשְּׂךְ וְתִירָסָ:

“Heus aquí la descendència dels fills de Noè, Sem, Cam i Jàpet, als quals nasqueren fills després del diluvi...”
(traducció de la Bíblia de Montserrat).

2. L'origen de la dispersió lingüística i el mite de la torre de Babel (Ge 11: 1-10)

1 וְיָהִי כִּלְדָּאָרֶץ שְׁקָה אֶתְתָּה וְדָקְרִים אֲדָקִים: 2 וְיָהִי בְּנִסְעָם
מִקְרָם וְיִמְצָאוּ בְּקָשָׁה בָּאָרֶץ שְׁגָר וְנִשְׁבְּוּ שָׁם: 3 וְאַמְּרוּ אֲרִשׁ אַלְכִּי
רְאוּהוּ חֶכְמָה נִלְבָנָה לְבָנִים וְנִשְׁרָפָה לְשָׁרָפָה וְתַחַלְיָה לְהַם קְלָבָנָה לְאַכְּוּ
וְתַחַלְיָה דְּנִיהָ לְהַם לְחַנְוּ: 4 וְיָאָנוּוּ חֶכְמָה נִבְנָה חָלָנוּ שָׁר וְנִנְגָּלָן
וְרָאָשׁוּ בְּשָׁלִים וְעַשְׁהָה-לְנִי שָׁם פְּרָזְבִּין עַל-פְּנֵי כִּילְדָּאָרֶץ: 5 וְנִרְדַּר
וְיָתַה לְרָאָת אַתְּ-הָשִׁיר וְאַתְּ-הָמְגַלְלָל אֲשֶׁר בְּנֵי הָאָדָם: 6 וְאַנְגִּיר
וְתִיחַדְתָּה תְּנִזְנִים עַם אֲחֵד יִשְׁפָּה אֲמָת לְכָלָם וְזָה דְּחַלְמָם לְעַשְׂוֹת יִשְׁקָה לְאַלְכִּי
וְבָאָגָר מִלְּהָם כָּל אֲשֶׁר זָנוּ לְעַשְׂוֹת: 7 חֶכְמָה גָּרְדָּה וְנִבְלָה שֶׁם שְׁפָטָם
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אֲרִשׁ שְׁפָתָ רְעָחוֹ: 8 וְנִפְזַּן יְהֻנָּה אֲתָם מַשְׁמָם עַל-פְּנֵי
כִּילְדָּאָרֶץ נִחְדָּלוּ לְבִנּוֹת קָרְבָּן: 9 עַל-פְּנֵי קְרָא שְׁנָה בְּבֵל כִּיר
שֶׁם בְּלָל וְתִיעַה שְׁקָה כִּילְדָּאָרֶץ וְטַשְׁמָם חַפִּיאָם וְתִיחַדְתָּה עַל-פְּנֵי כִּלְ
הָאָרֶץ: 10 אֶלְהָ תֹּולַח שֶׁם בְּרָקְנָתָה שָׁהָ וְיַלְדָּ אַתְּ-אַרְפְּכָשָׁד שְׁנָתִים

“Tota la terra se servia d'una mateixa llengua i d'unes mateixes paraules. 2 Quan partiren de l'orient trobaren una plana a la terra de Senaar i s'hi establiren. 3 Aleshores es digueren els uns als altres «Som-hi, fem maons i coguem-los al foc». El maó els serví de pedra, i l'asfalt, de morter. 4 Després digueren: «Edifiquen-nos una ciutat i una torre el cim de la qual arribi fins al cel, i femnos un nom a fi que no ens dispersem per tota la terra». 5 Aleshores Jahvè baixà per veure la ciutat i la torre que edificaven els homes. 6 I Jahvè digué: «Tots ells formen un sol poble i parlen una mateixa llengua. Si comencen amb aquesta empresa, cap projecte ja no els serà impossible. 7 Baixem i confonguem-los aquí mateix el llenguatge perquè no s'entenguin entre ells». 8 Jahvè els va dispersar d'allí per tota l'extensió de la terra, i van cessar d'edificar la ciutat. 9 Per això, fou anomenada Babel, perquè allà Jahvè va confondre el llenguatge de tota la terra i d'allà els va dispersar per tota l'extensió de la terra” (traducció del a Bíblia de Montserrat).

3. La llengua originària i l'origen del llenguatge:

Heròdot, 2. 2:

Ταῦτα δὲ ἐποίεε τε καὶ ἐνετέλλετο [ό] Ψαμμήτιχος θέλων ἀκούσαι τῶν παιδίων, ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσήμων κνυζημάτων, ἦντινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην. Τά περ ὧν καὶ ἐγένετο. Ός γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ

ποιμένι πρήσσοντι, ἀνοίγοντι τὴν θύρην καὶ ἐσιόντι τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα «βεκός» ἐφώνεον ὄρεγοντα τὰς χεῖρας. (...) Ἀκούσας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων «βεκός» τι καλέουσι, πυνθανόμενος δὲ εὔρισκε Φρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον.

Psamético puso en práctica este plan y dio esas órdenes porque quería escuchar cuál era la primera palabra que, al romper a hablar, pronunciaban los niños, una vez superada la etapa de los sonidos ininteligibles. Y, en efecto, así sucedieron las cosas. Dos años llevaba ya el pastor en este menester, cuando, un día, al abrir la puerta y entrar en la cabaña, los dos niños, lanzándose a sus pies, pronunciaron la palabra “becos” al tiempo que extendían sus brazos. (...) Entonces, cuando Psamético los hubo escuchado personalmente, se puso a indagar qué pueblo daba a algún objeto el nombre de “becos” y, en sus indagaciones, descubrió que los fríjoles llaman así al pan.

Cf. Cal·límac, *Iambe* 2: Mite sobre el llenguatge, que Zeus treu als animals com a càstig per donar-lo als homes (cf. mites de Prometeu i les Edats: la condició humana, entre bèsties i déus).

4. Multiplicitat de llengües: les parles diverses de l'exèrcit troià:

Il. 2.802ss.:

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλῃ δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἔκαστος ἀνήρ σημανέτω οῖσι περ ἄρχει,
τῶν δ' ἔξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.

Como en la gran ciudad de Príamo hay muchos auxiliares y no hablan una misma lengua hombres de países tan diversos, cada cual manda a aquellos de quienes es príncipe y acaudille a sus conciudadanos, después de ponerlos en orden de batalla.

Il. 4.433ss.:

ὦς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὄρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἕα γῆρυς,
ἀλλὰ γλώσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

De la misma manera elevábase un confuso vocerío en el ejército de los troyanos. No era igual el sonido ni el modo de hablar de todos y las lenguas se mezclaban, porque los guerreros procedían de diferentes países.

Cf. supra, la Creta multilingüe de l'Odissea.

5. La llengua dels déus:

Il. 2.811ss.:

Ἐστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοι Μυρίνης·

Hay en la llanura, frente a la ciudad, una excelsa colina aislada de las demás y accesible por todas partes, a la cual los hombres llaman Batiea y los inmortales tumba de la ágil Mirina.

Il. 14.289ss.:

ἔνθ' ἥστ' ὅζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
ὅρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδοι.

(Hipnos) se ocultó entre las ramas como la montaraz ave canora llamada por los dioses calcis y por los hombres kymindis.

Bibliografia

- Adams, J.N., Janse, M., Swain, S., eds., *Bilingualism in Ancient Society. Language Contact and the Written Text*, Oxford 2002.
- Adiego, Ignasi-Xavier. 2014. “Las inscripciones plurilingües en Asia Menor: hacia una clasificación tipológica y un análisis funcional”. Dins Werner Eck i Peter Funke (eds.), actes del XIV Congressus internatinalis epigraphiae graecae et latinae 27-31-Augusti MMXII, Berlín-Boston.
- Agostiniani, Luciano. 1986. “Sull’etrusco della stele di Lemno e su alcuni aspetti del consonantismo etrusco”. *Archivio Glottologico Italiano* 71, 15—46.
- Bakker, E., ed., *A Companion to the Ancient Greek Language*, Maldon – Oxford – Chichester 2010.
- Beckman Gary M., Trevor R. Bryce, Eric H. Cline. 2011. *The Ahhiyawa texts*, Atlanta.
- Beekes, Robert. 2003. *The Origin of the Etruscans*, Amsterdam.
- Bellelli, Vincenzo. 2012. *Le origini degli etruschi. Storia, archeologia, antropologia*, Roma.
- Brandenstein, Wilhelm. 1934. *Die tyrrhenische Inschrift von Lemnos*, Leipzig.
- Briant, Pierre. 2002. *From Cyrus to Alexander. A History of the Persian Empire*, Winona Lake.

- Bryce, Trevor. 2003. *Letters of the Great Kings of the Ancient Near East. The Royal Correspondence of the Late Bronze Age*, Londres i Nova York.
- Burkert, W., *The Orientalizing Revolution. Near Eastern Influence on Greek Culture in the Early Archaic Age*, Cambridge, Mass. 1992
- Bryce, Trevor. 2006. *The Trojans and their Neighbours*, Londres.
- Carruba, Onofrio. 1970. *Das Paläische: Texte, Grammatik, Lexikon*, Wiesbaden.
- Collins, Billie Jean. 1994. *The Hittites and their World*, Atlanta.
- Christidis, A.-F., A History of Ancient Greek. From the Beginnings to Late Antiquity, Cambridge 2007 (trad. angl. de Thessaloniki 2001).
- Curtis, John i St. John Simpson. *The word of Achaemenid Persia. History, art and Society in Iran and the Ancient Near East*, Londres.
- Curtis, Vesta Sarkosh i Sarah Stewart. 2005. *Birth of the Persian Empire* (vol. I), Londres.
- de Simone, Carlo. 1995. "I tirreni a Lemnos: l'alfabeto". *Studi Etruschi* 60, 145—163.
- de Simone, Carlo. 1996. *I tirreni a Lemnos. Evidenza linguistica e tradizioni storiche*, Florència.
- de Simone, Carlo. 2009. "La nuova iscrizione tirsenica di Efestia". Dins Aglaia Architontidou, Carlo de Simone, Emmanuele Greco (eds.), *Gli scavi di Efesto e la nuova iscrizione tirsenica*. (Tripodes 11, Atene, Scuola Archeologica Italiana di Atene), Atenes.
- Detienne, Marcel i Gilbert Hamonic. 1993. *La Déesse parole : quatre figures de la langue des dieux*, París.
- Eichner, Heiner. 2012. "Neues zur Sprache der Stele von Lemnos (Erster Teil)". *Journal of Language Relationship / Voprosy jazykovogo rodstva* 7, 9-32 i (Zweiter Teil) 10, 2013, 1-42.
- García Ramón, J. L. 2004. "Greek Dialects." In Brill's New Pauly, vol. 5. Leiden: 1011–17
- Gera, D.L., *Ancient Greek Ideas on Speech, Language and Civilization*, Oxford 2003.
- Hajnal, Ivo. 2003. *Troja aus sprachwissenschaftlicher Sicht. Dies Struktur einer Argumentation*, Innsbruck.
- Harrison, T., "Herodotus' Conception of Foreign Languages", *Histos* 2 (1998), 1-45 (també online).
- Hawkins, J.David 1986. "Writting in Anatolia: Imported and Indigenous Systems". *World Archaeology* 17/3: 363-74.
- Hawkins, J. David. 2000. *Corpus of Hyeroglyphic luwian inscriptions*, Berlin-Nova York.
- Holm, John. 2004. *Languages in contact: the Partial Restructuring of Vernaculars*, Cambridge.
- Howink ten Cate, Philo H. J. 1965. *The Luwian Population Groups of Lycia and Cilicia Aspera during the Hellenistic Period*, Leiden.
- Jeffery, L. 1990. *The Local Scripts of Archaic Greece*, Rev. ed. Supplement by A. Johnston, Oxford.
- Kalinka, Ernst. 1901. *Tituli Lyciae Lingua Lycia Conscripti*, Viena.
- Miller, D. Gary (1982). *Homer and the Ionic Epic Tradition*. Innsbruck: Innsbrucker Beiträge zur Sprachwissenschaft.
- Miller, D. Gary 2014, *Ancient Greek dialects and Early Authors*, de Gruyter.
- Munson, R.V. , *Black Doves Speak: Herodotus and the Languages of Barbarians*, Cambridge, Mass. 2005.
- Myers-Scotton, Carol. 1993. *Social Motivation for Code-Switching*, Oxford.
- Nagy, Gregory (1974). *Comparative Studies in Greek and Indic Meter*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Nagy, Gregory (1992). 'Metrical Convergences and Divergences in Early Greek Poetry and Song'.
- In Brogyanyi, Bela, and Reiner Lipp (eds.) (1992). *Historical Philology: Greek, Latin, and Romance. Papers in Honor of Oswald Szemerényi*. Vol. ii. Amsterdam: John Benjamins.: 151–185). (Repr. with corrections in Fantuzzi, Marco, and Roberto Pretagostini (eds.) (1995–1996). *Struttura e storia dell' esametro greco*. 2 vols. Rome: Gruppa editoriale internazionale.: ii. 63–110.)
- Oettinger, Norbert. 1978. "Die Gliederung des anatolischen Sprachgebietes". *KZ* 92: 74-92.
- Oettinger, Norbert. 2010. "Seevölker und Etrusker", dins Yoram Cohen, Amir Gilan, Jared L. Miller (eds.), *Pax Hethitica. Studies on the Hittites and their neighbours in honour of Itamar Singer*, Wiesbaden, 233—246.
- Payne, Annick. 2006. "Multilingual Inscriptions and their Audiences: Cilicia and Lycia". Dins S. Sanders (ed.), *Nargins of Writing, Origins of Culutres*, Chicago, 121-36.
- Payne, Annick. 2008. "Writing Systems and Identity". Dins B. J. Collins et al. (ed.), *Hittites, Greeks and Their Neighbours*, Oxford, 117-122.
- Rubio, Gonzalo. 2006. "Writting in another tongue: alloglottography in the Ancient Near East". Dins S. Sanders (ed.), *Margins of Writing, Origins of Cultures*, Chicago, 32-66.
- Schnidewind, William M. 2006. "Aramaic, the Death of Written Hebrew, and Language Shift in the Persian Period". Dins S. Sanders (ed.), *Margins of Writing, Origins of Cultures*, Chicago, 137-147.
- Thomason, Sarah G. 2001. *Language Contact: an Introduction*, Washington.
- Vernet, Mariona. 2014. "On the Hittite and Luwian origin of some common nouns in Cappadocian Old Assyrian texts: a new examination". Conferència impartida en *LUWIC' DIALECTS: INHERITANCE AND DIFFUSION*. 2nd Workshop, Universitat de Barcelona, 29th October 2014.
- Watkins, Calvert 1995, *How to kill a dragon*, *
- West, Martin Litchfield (1973). 'Greek Poetry 2000-700 B.C.'. *Classical Quarterly* ns.23: 179–192.
- West, M.L., *The East Face of Helicon. West Asiatic Elements in Greek Poetry and Myth*, Oxford 1997.
- Winford, Donald. 2003. *An Introduction to Contact Linguistics*, Oxford.
- Woudhuizen, Fred. 2006. *The Earliest Cretan Scripts*, Innsbruck.
- Woodard, Roger. 2008. *The Ancient Languages of Asia Minor*, Cambridge.
- Yakubovich, Ilya. 2008. "Hittite-Luvian Bilingualism and the Origin of Anatolian Hieroglyphs", *Acta Linguistica Petropolitana* 4/1: 9-36.
- Yakubovich, Ilya. 2010. *Sociolinguistics of the Luvian Language*, Leiden-Bonston.
- Zgusta, Ladislav. 1964. *Kleinasiatische Personennamen*, Praga.